

N°. 5. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

3die Nøde.

Torsdagen den 17de Marts.

(Forts.)

Premierministeren (fortsat): Naar jeg altsaa har sagt, at dette Ministerium maatte rette sin H^u paa at erhverve saa stærk en Anerkjendelse af Integritetsprincipet som muligt, og at det i sine Udcast maatte optage de Consequenter, som deraf fulgte, saa skal jeg gjentage, at Ministeriet har troet at finde Udtrykket derfor i Londonertractaten af 8de Mai. Garantier, det Slags Garantier, som under forrige Tidens Diplomatie nu og da bleve givne af een Magt til en anden, Garantie for at ville med Vaabensmagt sikkre og beskytte et Resultat, som man havde tilskiftet, en saadan Garantie som f. Ex. den af 1720, gives ikke længere i Europa (Hør!). Europa har udfundet, at slige Garantiers Udførelse er altfor farlig for Europas Roe og Fred, og at, naar de vare altfor farlige at overholde, saa gjorde man bedst i ikke at give dem. De Garantier, der nu gives, ere Tilføjelser, Anerkjendelser, Løfter om at understøtte, i alt Fald ad fredelig Vej og ved Negotiationer. Al saadan Garantie, som nu kan opnaaes — det Uopnaaelige kan man ikke stræbe efter —, troer jeg, at Londonertractaten indeholder; den indeholder en saa stærk Garantie som muligt. I Londonertractatens Indledning er det danske Monarchies Integritet anerkjendt som noget for Europas Ligevægt, for Freden i Norden, for Europas Interesser i det Hele, Nødvendigt, og Tractatens 2den Artikel declarerer Principet om Monarchiets Integritet for at være et permanent Princip. Som Følge heraf er der ogsaa i Tractaten optaget de Forudsætninger og de Betingelser, som det fra alle Sider er anseet

at være nødvendigt at optage til Sikkring af denne Integritet, og det er: Udelukkelsen af den gvindeelige Arvesølge; thi Landet skulde vedblive at være, som det er, det skulde ikke forenes med noget Andet. Det har altsaa, siger jeg, været den kongelige Regjerings Mening, at lægge denne Grundtanke i Tractaten af 8de Mai; det har været de medcontraherende Magters Mening, at finde denne Grundtanke optaget i Tractaten af 8de Mai, og det vilde selvfølgelig nu være modstridende med Niemedet, modsigende mod det, man har tænkt sig ved Tractaten, ifald man ved Tillæg, ved Tilføielser eller paa anden Maade vilde erklære, at denne Arvegang, som begrundet Integriteten, og altsaa at selve Integriteten kun skulde være provisorisk; men dette vilde efter Ministeriets Mening være Tilfældet, hvis man blot vilde holde sig til den Deel af Tractaten, som betegner Midlet for disse før angivne Hensigter, nemlig det Mittel, som for Tiden kan gribes og ansees hensigtsmæssigt, en ny Linie Arvegang for det Tilfælde, at den nu levende Mandstamme skulde udslukkes. Hvis det nu blev sagt, og kunde gøres gjældende, at i denne nye Linie Arvegang i agnatisk Orden skulde være den gjældende, saalange Linien varer, men at den tidligere Tilstand derefter skulde komme tilbage, saa vilde derved det, man har opnaaet ved Londonertractaten, nemlig Monarchiets permanente Integritet, blive opstillet som noget Provisorisk (Hør! Nei! Jo!). Det vilde ligesom vidne om Mangel paa Tillid til Europas udtrykkelige Ord i Artikel 2, det vilde vidne om Mangel paa Tillid til Omfanget af den Ret og den Sikkerhed, som ved Tractaten skulde være erhvervet for det danske Monarchie. Den Sikkerhed, som er givet ved Tractaten, for en vedvarende, ikke provisorisk, Vedligeholdelse af det danske Mo-